

دو تا ۱۲۰	در میان گذاشتن برکات ۲۴
	یک شاگرد آنچه از رومیان ۱۳: ۱ تا ۱۶: ۲۷ یاد گرفته است در میان می گذارد.
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه که در مورد در میان گذاشتن رازگهان است یاد خواهید گرفت که شاگرد عیسی مسیح باشید. دو معلم آنچه از رازگهان خود یاد گرفته اند در میان خواهند گذاشت. هفته گذشته هر روز با قسمتی از عهد جدید رازگهان داشتیم. یکبار در هفته با هم جمع می شویم تا آنچه یاد گرفته ایم با یکدیگر در میان بگذاریم. در حالیکه به این برنامه گوش می کنید در دفترچه خود، یادداشت بردارید و یا برنامه را ضبط کنید. ما حقایق و دروس مهمی را که از رازگهانهای خود یاد گرفته ایم با هم در میان خواهیم گذاشت و به بعضی سوالات مهم پاسخ خواهیم داد. عنوان امروز این است: یک شاگرد آنچه از رومیان ۱۳: ۱ تا ۱۶: ۲۷ یاد گرفته است در میان می گذارد.

(S) نکته ۱. در میان گذاشتن برکات از رومیان ۱۳: ۱ تا ۱۶: ۲۷

هفته گذشته رومیان ۱۳: ۱-۱۶: ۲۷ را خوانده ایم و بر آن تعمق و دعا کرده ایم. حالا از یادداشت‌های رازگهان خود برای در میان گذاشتن حقایق و دروس مربوط به این قسمت استفاده می کنیم و بعضی سوالات را مورد گفتگو قرار خواهیم داد.

(T) در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۱۳

می خواهم از رومیان ۱۳ در مورد رفتار مسیحی نسبت به قدرتهای دولتی مطلبی را در میان بگذارم. پولس رسول در رومیان ۱۳: ۱-۲ چنین تعلیم می دهد، " مطیع دولت و قوانین آن باشید، زیرا آن را خدا برقرار کرده است. در تمام نقاط جهان همه دولت‌ها را خدا بر سر قدرت آورده است. پس هر که از قوانین کشور سرپیچی کند در واقع از خدا ناطاعتی کرده است و البته مجازات خواهد شد. " خدا چه قدرتهایی را بر روی زمین ایجاد کرده است؟ در کتاب مقدس هفت نوع ارتباط وجود دارد که بر اساس رابطه قدرت - اطاعت استوار هستند و خدا آنها را برقرار کرده است. اجازه بدهید ما به ترتیب این هفت ارتباط که بر اساس رابطه قدرت - اطاعت استوار هستند در میان بگذاریم.

(S) اولین رابطه قدرت - اطاعت. خدا بر انسان اقتدار دارد. در یعقوب ۴: ۷ می خوانیم، " پس خدا را اطاعت نمایید. " خدا خالق ما است و دارای این حق مطلق و اقتدار است که تعیین کند ما چه ارتباطی با او داشته باشیم و چگونه رفتار کنیم.

(T) دومین ارتباط بر اساس رابطه قدرت - اطاعت. انسان بر زمین اقتدار دارد. در پیدایش ۱: ۲۸ می خوانیم که خدا به انسان گفت، " زمین را پر سازید، بر آن تسلط یابید و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و همه حیوانات فرمانروایی کنید. " خدا به انسان این مسئولیت و تکلیف را داده تا پیشکار او بر روی زمین و تمام منابع آن باشد انسان می تواند در مورد تمام عجایب روی زمین تحقیق کند و آن را کشف کند. ممکن است انسان از علم برای مطیع ساختن زمین استفاده کند. اما انسان هم باید از زمین محافظت کند. انسان نباید منابع زمین را تخریب یا آلوده کند یا از آن سوء استفاده کرده و آن را هدر دهد.

(S) سومین رابطه ای که بر ارتباط قدرت - اطاعت استوار است. شوهر بر همسرش اقتدار دارد. در کولسیان ۳: ۱۸-۱۹ می خوانیم، " ای زنان از شوهران خود اطاعت کنید زیرا خواست خداوند است. ای شوهران همسران خود را محبت نمایید و با ایشان تندی و تلخی نکنید. " خدا مرد و زن را آفرید و او مؤسس رابطه زناشویی نیز هست. هدف ازدواج، خوشبختی خودخواهانه انسان نیست بلکه ازدواج راه دیگری است برای آشکار کردن خدای زنده بر مردم. در یک ازدواج خوب مسیحی، شوهر با محبتی که به همسرش نشان می دهد، محبت خدا را نسبت به قومش نمایش می دهد و با هدایت کردن همسرش نشان می دهد که خدا چگونه قومش را هدایت می کند. در یک ازدواج خوب مسیحی، همسر با اطاعت کردن از شوهرش و احترام گذاشتن به او نشان میدهد که چگونه مردم باید از خدا اطاعت کنند و به او احترام بگذارند. اقتداری که شوهر باید بر همسرش داشته باشد تسلط خودخواهانه یا خشونت ظالمانه ای نیست که اکثر شوهران دنیوی نسبت به همسرانشان نشان می دهند. شوهر مالک زنش نیست. یک شوهر مسیحی باید قدرت خود را در خانواده فقط با محبت و مهربانی بکار برد و زن مسیحی نیز به عنوان مددکننده و بهترین عضو خانواده همسرش، مطیع شوهر خود باشد. او تمام پیشنهادات و کمکهای عملی خود را در اختیار همسرش قرار می دهد ولی اینکار را محترمانه انجام میدهد.

(T) چهارمین ارتباط که بر رابطه قدرت - اطاعت استوار است. والدین بر فرزندانشان اقتدار دارند. در کولسیان ۳: ۲۰-۲۱ می خوانیم، " ای فرزندان مطیع پدر و مادر خود باشید زیرا این خداوند را خشنود می سازد و شما پدران

فرزندانتان را آنقدر سرزنش نکنید که دلسرد و دلشکسته شوند. " فرزندان تا وقتی بچه هستند که به والدین خود وابسته می باشند. وقتی هنوز بچه هستند هر کاری که والدینشان بخواهند انجام می دهند البته تا جایی که مخالف فرامین و تعالیم کتاب مقدس نباشد. اما فرزندان وقتی به بزرگسالانی بالغ تبدیل می شوند و بخصوص وقتی خانه والدین را ترک می کنند یا وقتی ازدواج می کنند دیگر بچه نیستند. بر طبق افسسیان ۶: ۴، بخصوص مسئولیت پدران است که فرزندان خود را در خداوند تعلیم و تربیت کنند. کتاب مقدس به خصوص به پدران هشدار می دهد که نباید با فرزندان خود رابطه ای مستبدانه و بدون محبت داشته باشند و سبب خشم و ناامیدی آنها شوند.

(S) پنجمین ارتباط که بر رابطه قدرت - اطاعت استوار است. حکمرانان دولت بر مردم کشورشان اقتدار دارند. در رومیان ۱۳، حکمرانان دولت این اقتدار را دارند که به زیردستانشان احسان کنند و خطاکاران را مجازات نمایند. اما تعیین اینکه چه چیز خوب و چه چیز بد است حق قانونی رهبران دولت نیست بلکه حق خدا است. خدا در کتاب مقدس بوضوح آشکار کرده است که چه چیز از نظر او درست و چه چیز شریک است. زیردستان باید به رهبران خود احترام گذارند وقتی آنها سزاوار این احترام می باشند و باید مالیات خود را بپردازند. در اول پطرس ۲: ۱۳-۱۷ می خوانیم که مسیحیان باید در کشور خود درستکار باشند و دهان اشخاص نادانی که حرفهای احمقانه می زنند ببندند. هیچ دولتی بر مردم خودش قدرت مطلق ندارند چون تمام قدرت در نهایت متعلق به خدا است. هرگاه دولتی بر روی زمین با فرامین و قوانین ممنوع صریح کتاب مقدس مخالفت کند مسیحیان باید با احترام با او مخالفت کنند. با تمام قدرتهای غیر قانونی باید مخالفت نمود اما با کمال احترام. اعمال ۵: ۲۹ تعلیم می دهد که خدا را باید بیشتر از انسان اطاعت نمود.

(T) ششمین ارتباط که بر رابطه قدرت - اطاعت استوار است. رؤسا بر مرئوسین خود اقتدار دارند. در کولسیان ۳: ۲۲ تا ۴: ۱، افسسیان ۶: ۵-۹ و اول پطرس ۲: ۱۸-۲۳ می خوانیم که رؤسا باید منصف باشند و نباید بین کارکنان خود تفاوت قائل شوند و آنها را تهدید کنند. از طرفی مرئوسین نیز باید به رؤسای خود احترام بگذارند و کارشان را با وفاداری انجام دهند. مرئوسین باید آنچه رؤسایشان از آنها می خواهند انجام دهند مگر اینکه رؤسا از آنها بخواهند که از فرامین و ممنوعیهای صریح کتاب مقدس تجاوز کنند. برای مثال، نباید اگر رئیس آنها می خواهند رشوه بدهند و یا در تجارت خود مرتکب فساد شوند از آنها اطاعت کنند.

(S) هفتمین ارتباط که بر رابطه قدرت - اطاعت استوار است. رهبران مسیحی بر تمام ایماندارانی اقتدار دارند که مراقبت از آنها پدیشان سپرده شده است. اول تسالونیکیان ۵: ۱۲-۱۳ و عبرانیان ۱۳: ۷، ۱۷ تعلیم می دهند که رهبران مسیحی باید با گذاشتن نمونه، دعا، تعلیم کتاب مقدس، محبت، اصلاح و تنبیه رهبری کنند و مسیحیان باید از رهبران خود اطاعت کنند و به آنها احترام بگذارند.

(T) نتیجه گیری. در نهایت تمام اقتدار متعلق به خدایی است که خود را در کتاب مقدس آشکار کرده و متعلق به عیسی مسیح است. خدا به مردم نسبت به زمین، به شوهر نسبت به همسر، به والدین نسبت به فرزندان، به دولت نسبت به زیردستانشان، به رؤسا نسبت به مرئوسین و به پیران کلیسا بر اعضای کلیسا اقتدار داده است. ولی تمام اقتداری که به مردم سپرده شده، ماهیتاً محدود است. هیچکس در هیچ زمینه ای دارای اقتدار مطلق نیست. هیچ کس نباید از اقتدار محدود خود به روش خودش استفاده کند. تمام اقتداری که به مردم داده شده باید به روشی که خدا در کتاب مقدس تعلیم داده به کار برده شود.

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۱۴

(S) می خواهم از رومیان ۱۴ در مورد مسیحیان ضعیف و قوی مطلبی را در میان بگذارم. مسیحیان ضعیف آنانی هستند که ایمان یا اعتقاد دارند که فقط خوردن غذاهای پاک کار درستی است و مسیحیان باید روزهای خاصی را نگه دارند. این مسیحیان ضعیف معمولاً یهودیانی بودند که قبل از ایمان آوردن به عیسی مسیح، شریعت تشریفاتی عهد عتیق تمام زندگیشان بود. مسیحیان قوی، مسیحیانی بودند که ایمان یا اعتقاد داشتند که همه غذاها پاک هستند و مسیحیان نباید جشن های خاص مسیحی را جشن بگیرند. این مسیحیان قوی عموماً غیر یهودیانی بودند که به عیسی مسیح ایمان آوردند. در کلیسای روم هم ایمانداران مسیحی یهودی وجود داشتند و هم از امتهای در نتیجه در زمینه موضوعات بحث برانگیز، عقاید متفاوتی در این کلیسا وجود داشت. اجازه بدهید ما به نوبت ارتباطی را که مسیحیان قوی و ضعیف باید با یکدیگر در کلیساهای مسیحی داشته باشند با شما در میان بگذاریم.

(T) اول. مسیحیان ضعیف و قوی باید یکدیگر را بپذیرند. آنها نباید بر سر موضوعات بحث برانگیز قضاوت کنند. نباید بر سر این موضوعات در مورد اعتقادات یکدیگر داورى کنند. هم فقط خوردن غذاهای پاک و هم خوردن تمام غذاها درست است و هم نگه داشتن بعضی جشن های خاص و یا نگه گذاشتن آنها هر دو درست است. این مسائل را

موضوعات بحث برانگیز می گویند یعنی موضوعاتی که کتاب مقدس اجازه می دهد در مورد آنها عقاید متفاوتی داشته باشیم.

(S) **دوم.** قوی نباید ضعیف را لغزش دهد و ضعیف نباید قوانین خود را بر قوی تحمیل کند. برای مثال مسیحی قوی نباید در مقابل مسیحی ضعیف گوشت بخورد و یا شراب بنوشد چون او معتقد است که این کار او اشتباه است. از طرفی اگر مسیحی قوی معتقد است که کاری درست می باشد مسیحی ضعیف نباید او را مجبور کند که خوردن گوشت و یا نوشیدن شراب را ترک کند. هر دو گروه باید همدیگر را بنا کنند و از کاری که باعث لغزش آنها می شود خودداری کنند.

(T) **سوم.** هم ضعیف و هم قوی باید کاملا در ذهن خود اعتقاد پیدا کنند که از نظر ایمان آنها چه چیز درست است و چه چیز غلط. در موضوعاتی که قابل بحث نیست تمام مسیحیان باید توافق داشته باشند و توافق آنها باید بر اساس تعالیم و فرامین صریح کتاب مقدس باشد. اما در مورد موضوعاتی که بحث برانگیز هستند مانند خوردن غذاهایی خاص یا ننگه داشتن اعیاد خاص، هر مسیحی باید یک اعتقاد شخصی داشته باشد. رومیان ۱۴: ۵ می گوید، "هر کس باید برای خودش تصمیم بگیرد." و رومیان ۱۴: ۲۳ می گوید، "اما کسی که وجدانش از آنچه می کند ناراحت است به هیچ وجه نباید به آن کار دست بزند چون در اینصورت مرتکب گناه شده است زیرا وجدانش آن کار را گناه می داند پس اگر قصد انجام کاری را دارید که آن را گناه می پندارید آن را انجام ندهید زیرا کاری که با وجدان معذب انجام شود گناه است."

(S) **چهارم.** مسیحیان ضعیف و قوی نباید در مورد مسائل بحث برانگیز عقاید شخصی خود را اشاعه دهند. ممکن است آنها در مورد این مسائل دارای اعتقادات شخصی محکمی باشند اما نباید اعتقادات خود را بین سایر مردم منتشر کنند. رومیان ۱۴: ۲۲ می گوید، "اگر تصور می کنید که کارتان حتی از نظر خدا اشکالی ندارد آن را نزد خود انجام دهید."

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۱۵

(T) می خواهم از رومیان ۱۵: ۸-۹ درباره وعده ها و رحمت خدا مطلبی را در میان بگذارم. رومیان ۱۵: ۸-۹ می گوید، "به یاد داشته باشید که عیسی مسیح آمد تا یهودیان را خدمت کند و به این ترتیب نشان دهد که خدا به عهد خود وفا می کند همچنین به یاد داشته باشید که او آمد تا غیر یهودیان را هم نجات دهد تا ایشان نیز خدا را به خاطر رحم و شفقتی که بر آنان نموده است شکر و ستایش کنند." از همان آغاز زمان، قصد خدا این بود که قوم برگزیده خود را هم از میان یهودیان و هم از میان غیر یهودیان جهان جمع کند. در ۱۱ فصل اول کتاب مقدس خدا نقشه خود را بر تمام قومهای جهان آشکار می کند. او به ابراهیم وعده داد که فقط از طریق یکی از نسل های او خاندانهای تمام اقوام زمین را برکت خواهد داد (پیدایش ۱۲: ۳). فقط نوه بزرگ یعقوب پدر جسمانی یا قومی قوم اسرائیل شد (پیدایش ۳۲: ۲۸)، تمام وعده های خدا در عهد عتیق مختص این قوم طبیعی یا قوم ملی اسرائیل نمی شد بلکه وعده های قوم روحانی اسرائیل هستند که متشکل است از تمام ایمانداران دوران عهد عتیق. تعدادی از این ایمانداران عهد عتیق یهودی نبودند بلکه از میان امتهای تمام ایمانداران از آدم گرفته تا یعقوب یهودی نبودند. تامل کنعانی، راحاب کنعانی و روت موآبی (مقایسه کنید با متی ۱: ۳-۵) یهودی نبودند. و اشعیا ۵۶: ۳-۸ تعلیم می دهد که تمام خارجی های غیر یهودی از بابل و امپراطوری ماد - فارس که به خدای کتاب مقدس ایمان آوردند در پایان دوران تبعید حتما به قوم عهد عتیق خدا تعلق خواهند داشت! خدا هرگز رحمت خود را از غیر یهودیان سرتاسر جهان دریغ نکرد. در اشعیا ۴۵: ۲۲ خدا نه فقط یهودیان بلکه غیر یهودیان (امتها) همه کشورهای جهان را دعوت می کند تا بیایند و به او تعلق داشته باشند! او می گوید، "ای تمام ساکنان زمین نزد من آید تا نجات یابید زیرا من خدا هستم و خدایی دیگر نیست." و بالاخره دوم قرننتیان ۱: ۲۰ تعلیم می دهد که تمام وعده های خدا در کتاب مقدس برای تمام ایمانداران به عیسی مسیح است خواه یهودی و خواه از امتهای باشند. عیسی مسیح با اولین آمدنش وعده های خدا در عهد عتیق به پاتریارخ ها را انجام داد و چون این وعده ها امتهای را نیز شامل می شد ایمانداران امتهای نیز خدا را به خاطر رحمتش که شامل حال آنها شد جلال دادند.

(S) می خواهم از رومیان ۱۵: ۱۸-۲۰ درباره نظر پولس راجع به خدمت خودش مطلبی را در میان بگذارم. **اول.** در رومیان ۱۵: ۱۸ می گوید، "زیرا جرأت نمی کنم که سخنی بگویم جز در آن اموریکه مسیح به واسطه من به عمل آورد." برای اطاعت امتهای در حرف پولس نمی گوید، آنچه من به واسطه مسیح به عمل آوردم بلکه می گوید آن اموریکه مسیح به واسطه من به عمل آورد. پولس در خدمتش فروتن بود. او نمی خواهد به خاطر کارهایی که انجام می دهد هرگز جلال بیابد. او می خواهد همه جلال را به مسیح بدهد. پولس نیست که کارهای بزرگ انجام می دهد بلکه عیسی مسیح است. **دوم.** در رومیان ۱۵: ۲۰ او می گوید، "اما در تمام مدت آرزوی من این بوده است که به نقاط دیگر رفته کلام خدا را در جایهایی که نام مسیح هرگز شنیده نشده است بشارت دهم اما هرگز نخواسته ام در نقاطی مژده انجیل را و عظمت کنم که قبلا شخصی دیگر در آنجا عده ای را به سوی مسیح هدایت کرده و کلیسایی تشکیل یافته است."

این یک قسمت تاریخی است که در آن پولس آرزوی خود را می گوید. از آنجا که این قسمت تاریخی غیرقابل ارزیابی یا تفسیر نشدنی است، نباید از این جمله او تعلیم یا فرمانی را نتیجه گرفت. این نمونه پولس که نخواست به جایی برود که قبلاً کسی در آنجا انجیل را موعظه کرده، توضیح کار شخصی او است اما برای سایر مسیحیان تعلیم یا یک فرمان نمی باشد. مسیحیان می توانند انجیل را جاهایی موعظه کنند که قبلاً سایر مسیحیان در آنجا انجیل را موعظه کرده اند.

در میان گذاشتن برکات از رومیان فصل ۱۶

(T) می خواهم از رومیان ۱۶: ۱۶ در مورد این عبارت که به بوسه مقدسانه سلام نمایید مطلبی را در میان بگذارم. کتاب مقدس در مورد سلام کردن مسیحیان به یکدیگر چه تعلیمی می دهد؟

اول. بوسه مقدسانه باید یک نوع ابراز محبت باشد. در لوقا ۷: ۳۶-۵۰ شمعون عیسی را نبوسید اما زن گناهکار دست از بوسیدن پاهای عیسی بر نمی داشت پس وقتی مسیحیان محبت خود را ابراز می کنند باید آن را متناسب با فرهنگ خود انجام دهند. در زمان عیسی نشانه محبت، بوسه مقدسانه بود.

دوم. بوسه مقدسانه باید ابراز صداقت باشد. در لوقا ۲۲: ۴۷-۴۸ یهوذا با یک بوسه به عیسی خیانت کرد. بوسه او صادقانه نبود. بوسه مسیحیان باید واقعی و پاک باشد.

سوم. بوسه مقدسانه باید ابراز تقدس باشد. بوسه مقدس همیشه به سه شخص اشاره می کند: دو نفر که همدیگر را می بوسند و خدا! بوسه سمبلی است از دو طرفه بودن محبت مسیح که شامل هر دوی آنها می شود. در اول تسالونیکیان ۵: ۲۶ می خوانیم که این بوسه مقدس برای تمام اعضای کلیسا است منجمله اعضای که دوست ندارید. بوسه مقدسانه به برقراری صلح و هماهنگی بین برادران و خواهران کلیسا کمک می کند.

چهارم. بوسه مقدسانه باید ابراز محبت باشد. در اول پطرس ۵: ۱۴ می خوانیم، "از سوی من یکدیگر را با محبت ببوسید." این بوسه باید ابراز صبر، مهربانی و بخصوص بخشش میان مسیحیان باشد. اعضای کلیساهای مسیحی در زمان کتاب مقدس همدیگر را می بوسیدند. در این مورد هم در کلیسای روم در ایتالیا و هم در کلیسای قرنیه در یونان می خوانیم. اسنادی وجود دارد که نشان می دهند بوسه مقدسانه تا قرن سیزدهم به طور عمومی در کلیسای غرب استفاده می شد. هنوز هم در کلیسای قبطی آفریقا و در چندین کلیسای مدرن در شرق و غرب رایج می باشد.

(S) تکلیف برای هفته آینده

اول. اول قرننیا فصلهای ۱ تا ۴ را به هفت قسمت تقسیم کنید. هر بار با یک قسمت رازگهان داشته باشید. حاصل تعمق تمام رازگهان خود را در یک دفترچه، یادداشت کنید. هفته ای یکبار یکی از دوستانتان را ملاقات کنید و یا در یک گروه خانگی یا گروه شاگردی شرکت کنید و رازگهان خود را در میان بگذارید.

دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و شاگردان بسازید" را ملاحظه کنید و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می کنم

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه دوره شاگرد سازی از رادیو گوش کنید.